

Introduktion – noget a la det her:

I har måske hørt: "Epistlen skriver/vi læser et stykke fra Paulus' breve til menigheder i Korinth, i Rom, i Thessaloniki og så videre" Hvem er det? Hvad er det for noget? Se på kortet, kristendommens vokseværk i de første år, utrolig historie.

Vi skal nu til Damaskus, hovedstaden i Syrien i dag, som også var en central by på Jesu tid, lå lige ved Karavanevejene fra Indien ovre mod øst. Vi skal møde Paulus, men først skal vi møde Ananias, som var en mand, der for nylig havde hørt om Jesus og var blevet discipel. Han får i et syn at vide, at han skal gå hen et sted og velsigne en mand, der hedder Saulus, som vil komme til ham. Ananias kan ikke tro, at det er det, han skal, for Saulus er berygtet som en af de værste og mest ihærdige forfølgere af mennesker, der er blevet kristne. Men Gud siger til ham i det syn, at Saulus fra nu af skal være et redskab for hans mission i verden. Så gør Ananias det. Nu er han gået hen til stedet, hvor de skal mødes.

Lille skuespil med Ananias og Paulus

Ananias rejser sig. Det banker på. Ananias tager imod den blindede Paulus (bind for øjnene), der fortæller sin historie i "Den varme stol", hvor konfirmanderne også kan spørge til hans liv indtil omvendelsen. Ananias lægger sine hænder på Saulus' hoved, hvorved han får sit syn tilbage. Saulus siger, at han vil døbes og fra nu af vil kaldes Paulus, fordi der er sket noget stort i hans liv. Han er som født på ny, vil derfor have et nyt navn. (Apostlenes gerninger kap. 9)

Introduktion fortsat

Paulus kom til at betyde, at kristendommen gik fra at være en del af jødedommen til at være en universel frelse, der gælder alle mennesker, der vil tro på Jesus. Paulus rejste rigtig meget, grundlagde menigheder, og når han var rejst videre til nye steder, skrev de breve sammen, hvor helt grundlæggende forhold blev diskuteret. Vi skal en tur med Paulus ud i verden, og vi skal beskæftige os med noget af det, der lå ham allermest på sinde, nemlig at et kristent fællesskab er et fællesskab af tilgivne og dermed frisatte/befriede syndere, som har ansvar for hinanden.

Menigheders spørgsmål = menneskers – fællesskabers spørgsmål:

Hvordan er det at være kristen?

Hvad skal man som kristen gøre?

Hvad må jeg?

Hvordan hænger tingene sammen?

Hvordan hænger jeg sammen med de andre?

Men først skal vi lige lidt tilbage i tid, nemlig til dengang for nogle få år siden, hvor Jesus lige akkurat var død. Vi er i Jerusalem, og der er gået nogle uger. Disciplene ved ikke rigtig, hvad alt det her skal betyde. Overalt i byen fejrer jøderne endnu en af deres fester, men disciplene har overhovedet ikke lyst til at feste, de har sat sig ind i et hus, lukket alle døre og vinduer, og er ret kede af det og forvirrede. Nu skal I gå ind i klublokalet ved siden af og gøre, som der står på sedlen, og så er der lidt flere opgaver, inden vi om lidt ender det samme sted alle sammen.